

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. S.*, narozený X, bytem X, proti *žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí*, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 12.2.2015 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/547/15/4S-PZK o *průkaz osoby se zdravotním postižením*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/547/15/4S-PZK a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 29.10.2014 č.j.: 93761/14/PJ se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 16.1.2015*.

Včasnou žalobou ze dne 12.2.2015 žalobce napadl *rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/547/15/4S-PZK*, jehož kopii připojil, kterým žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád* nebo *s.ř.*), zamítl odvolání a

potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 29.10.2014 č.j. 93761/14/PJ o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.9.2014 trvale a o době platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 16.1.2015 s tím, že žalovanému bude uloženo, aby o jeho žádosti znovu rozhodl, neboť jeho zdravotní stav se oproti stavu v roce 2012 nezlepšil, nýbrž se postupně horší, což posudkový lékař nevzal v úvahu. Uvedl také, že průkaz ZTP mu byl již dříve přiznán a to s platností od 1.9.2012 do 31.12.2016, tudíž napadené rozhodnutí je v rozporu se skutkovým stavem, když při posuzování jeho zdravotního omezení nebylo odpovídajícím způsobem přihlédnuto ke skutečnému zdravotnímu stavu a možnostem. Dále žalobce popsal svůj zdravotní stav i obtíže z něho vyplývající (obtížný pohyb jen za pomoci dvou francouzských holí na velmi krátkou vzdálenost cca 50 metrů, dlouhodobé problémy se srdcem atd.), pro což mu byla přiznána invalidita třetího stupně. Nedomnívá se proto, že se v jeho případě jedná o středně těžké funkční postižení pohyblivosti, ale jedná se o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni těžkého funkční postižení pohyblivosti, tedy stav uvedený v odst. 2 písm. h), případně f) či i) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením* (dále jen **vyhláška**), ve znění platném od 1.1.2014. K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí kromě jiných písemností.

Z kopie záznamu ÚP ze dne 21.12.2012 zaslané žalobcem vyplývá, že žalobci byl vydán průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP s platností od 1.9.2012 do 31.12.2016 (*dle posudkového závěru žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při základní životní potřebě: - d) stravování, - e) oblékání, svlékání, - f) tělesná hygiena, - i) osobní aktivity, - j) péče o domácnost*).

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.1.2015 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce dne 10.9.2014 o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, kdy *po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-jih* (dále jen **OSSZ**) dne 9.10.2014 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., *o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů* (dále jen **zákon**), nejde o osobu se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 zákona; nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 nebo 2 Přílohy č. 4 k vyhlášce, ani mu svým funkčním postižením neodpovídá nebo s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný, jde však o zdravotní stav uvedený odst. 1 písm. g) Přílohy č. 4 k vyhlášce (platnost posudku je od 1.9.2014 trvale), bylo vydáno rozhodnutí ÚP dne 29.10.2014 č. j. 93761/14/PJ, jímž mu byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.9.2014 trvale a stanovena doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením na dobu nejvýše 10 let u osoby starších 18 let věku (nebo 5 let u osoby do 18 věku) podle § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona. Po včasném odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 29.10.2014 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni

(dále jen **PK MPSV či komise**), která po jednání dne 7.1.2015 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ shora citovaným s tím, že tento stav existoval i k datu 1.9.2014 s platností trvale. Uvedená komise se vyjádřila k odvolacím námitkám žalobce (neshledala je důvodnými) a v posudku konstatovala, že výsledný funkční hendikep k datu 1.9.2014 neodpovídá postižení uvedenému v odst. 2 písm. h) Přílohy č. 4 k vyhlášce, nejedná se o těžké parézy končetin, nejedná se o ztuhnutí tří úseků páteře; rozhodující příčinou dlouhodobé nepříznivého zdravotního stavu je zejména chronický vertebrogenní algický syndrom C a L páteře, pravostranný LIS s vícekořenovým postižením, v oblasti psychické je plně komponován, v oblasti smyslové bez závažnějšího postižení, kardiopulmonálně je stabilizován, na horních končetinách je bolestivost pravého ramenního kloubu s funkčním oslabením lehčího stupně, snížená svalová síla a neobratnost prstu pravé horní končetiny, na dolních končetinách je omezen pohyb obou kyčelních kloubů, bolestivost nad oběma velkými trochantery, kolenní klouby jsou bez funkčního omezení, nepostaví se na pravou patu, taktilní hypestezie od kolene distálně, chodí a stojí za pomoci dvou francouzských holí, chůze antalgická, o širší basi s cirkumdukci pravé dolní končetiny s našlapováním na zevní hranu pro trvalou parestezie. Žalovaný také připomenul, že novelou zákona č. 329/2011 Sb. s platností od 1.1. 2014 byla upravena vyhláška č. 388/2011 Sb., k níž je nově zařazena Příloha č. 4, která uvádí „Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatně omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením“. Závěrem žalovaný uvedl, že vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, lékařské zprávy doložené k odvolání byly podkladem při vypracování posudku a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 7.1.2015 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, proto po zhodnocení všech důkazních prostředků konstatoval, že žalobce má nárok na průkaz TP. Jako odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, stejně tak i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

*Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 24.3.2015 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a zdůraznil, že zhodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nebyly v něm zjištěny žádné nesrovnalosti, komise byla věcně příslušná a usnášení schopná a zpracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného posudkového lékaře a lékaře z oboru neurologie. Byly shromážděny podklady, které byly dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokazané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a doložené lékařské byly podkladem při jeho vypracování. Žalovaný se vyjádřil i k námitce uvedené v odvolání, že žalobce měl přiznán od roku 2010 průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“, ale vzhledem k tomu, že v odvolání neuváděl, že mu byla přiznána invalidita třetího stupně (uvedeno až v žalobě), nemohlo být vysvětleno, že zdravotní stav pro účely invalidity je posuzován podle jiných posudkových kritérií, která jsou stanovena jinými právními předpisy. Dále bylo uvedeno, že*

napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem a bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy, proto má za to, že rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. (*Vyjádření bylo následně doručeno žalobci.*)

Obsah správního spisu zaslaného soudu žalovaným odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu (část písemností ÚP) je mimo jiné založen vyplněný formulář Žádost žalobce o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 7.9.2014 doručená ÚP dne 10.9.2014, v němž jsou přeškrtnuta slova Žádost o přiznání a nad tím je napsáno NÁVRH NA ZMĚNU, ale není uveden druh průkazu, o který je žádáno. Na žádosti ÚP ze dne 16.9.2014 o posouzení zdravotního stavu žalobce ohledně průkazu osoby se zdravotním postižením bylo uvedeno, že mu byl *doposud přiznán průkaz TP s platností trvale*. V posudku OSSZ ze dne 9.10.2014 je popsán toliko zdravotní stav a uvedeno, že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) Přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. ve znění platném od 1.1.2014, ale není uvedeno, jaký druh průkazu má být přiznán. Z posudku PK MPSV ze dne 7.1.2015 vyplývá, že žalobce nebyl přítomen a odborný lékař z neurologie zhodnotil lékařské zprávy připojené k odvolání; dle komise jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odstavce 2 zákona; zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý, jak uvedeno shora a výsledný funkční hendikep k datu 1.9.2014 neodpovídal postižení uvedenému v odstavci 2 písm. h) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. v platném znění, nejedná se o těžké parézy končetin, nejedná se o ztuhnutí 3 úseků páteře, ale odpovídal postižení uvedenému v odst. 1 písm. g) Přílohy č. 4 uvedené vyhlášky. Žalobce nevyužil možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí ÚP ani MPSV. Napadené rozhodnutí ze dne 16.1.2015 bylo žalobci doručeno dle doručky dne 19.1.2015.

Z vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-jih vyplývá, že jsou v něm založeny shora citované posudky OSSZ i PK MPSV, naposledy byl zdravotní stav žalobce posouzen dne 15.9.2015, kdy bylo rozhodnuto, že od 12.6.2009 jde nadále o invaliditu třetího stupně.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), c) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Podle § 3 *správního řádu* postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu

s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle odst. 2 nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V odst. 3 je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle odst. 4 nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Podle § 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Dle § 2b) vyhlášky zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce a v ní je uvedeno následující:

1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. g) postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. f) těžké omezení funkce dvou končetin,

písm. h) postižení pánve provázené těžkými parézami dolních končetin nebo závažnou nestabilitou pánevního prstence,

písm. i) těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích.

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí MPSV. *Soud v této věci shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí MPSV, jakož i jemu předcházející rozhodnutí ÚP, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů i pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou. Ex offio zjišťuje soud nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pojmově spjatou se soudním přezkumem takového rozhodnutí.*

V projednávané věci vycházel soud z písemných materiálů, které mu byly poskytnuty žalobcem a doručeny společně s žalobou, jakož i ze správního spisu zaslaného žalovaným. Z uvedeného soud zjistil, že dle Záznamu ÚP ze dne 21.12.2012 byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP s platností od 1.9.2012 do 31.12.2016. Pokud však podal dne 10.9.2014 návrh na změnu průkazu osoby se zdravotním postižením bez uvedení typu průkazu, lze těžko předpokládat, že by požadoval nižší stupeň předmětného průkazu, tj. průkaz TP, jelikož je vždy žádáno o vyšší stupeň, tudíž by se mělo jednat o průkaz ZTP/P, i když to bylo v souvislosti s tím, že žalobce podal i žádost o příspěvek na mobilitu, jak sám uvedl. V takovém případě však bylo rozhodnutím ÚP ze dne 29.10.2014 rozhodnuto o něčem, co nebylo předmětem řízení, protože bylo rozhodnuto o přiznání průkazu TP místo toho, aby po doručení posudku OSSZ bylo zahájeno řízení o odnětí průkazu ZTP, pokud žalobci náležel, a poté ve vydaném rozhodnutí měl být jedním výrokem návrh žalobce na změnu průkazu osoby se zdravotním postižením zamítnut a dalším výrokem odňat průkaz ZTP a

přiznán mu průkaz TP. Místo však bylo pouze rozhodnuto o přiznání průkazu TP od 1.9.2014 trvale (*doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením je nejvýše 10 let u osoby starší 18 let věku dle § 35 odst. 5 zákona*). Po podání odvolání žalobcem proti rozhodnutí ÚP žalovaný v odvolacím řízení místo toho, aby předmětné rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, rozhodl o zamítnutí odvolání, jak uvedeno shora a tím své rozhodnutí zatížil stejnou vadou. Nelze totiž rozhodnout o odnětí přiznaného, pokud je žádáno o jeho změnu, pokud není zahájeno řízení z moci úřední (§ 46 správního řádu) například o odnětí přiznané dávky, což v této věci nebylo učiněno ze strany příslušného správního orgánu, čímž došlo i k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.

Soud však neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nesprávné a bylo vydáno na základě nedostatečně posouzeného skutkového stavu a v rozporu s lékařskými zprávami odborných lékařů, jak namítal žalobce, jelikož zdravotní stav žalobce byl posouzen posudkovým lékařem OSSZ i PK MPSV, přičemž byly zhodnoceny všechny předložené lékařské zprávy a zdravotní stav byl hodnocen dle příslušných předpisů shora citovaných, kdy jsou zcela jednoznačně uvedena příslušná kritéria pro posouzení zdravotního stavu v Příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti i správnosti, obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán i pro žalobce, byť s ním nesouhlasí.

Skutečnost, že má žalobce přiznaný invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, nemá žádný vliv na rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jelikož toto řízení a řízení o invalidní důchod jsou dvě naprosto rozdílná správní řízení upravená odlišnými právními předpisy, když se zcela liší ustanovení upravující podmínky pro splnění obou žádostí a současně je i rozdílný postup při posudkovém hodnocení lékaři OSSZ či komisí, který je opět upraven zvláštními předpisy, tedy je zcela v souladu se zákonem, i když závěry o zdravotním stavu jedné osoby, ale ve dvou odlišných řízeních, jsou rozdílné. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalovaného, pokud není v souladu s přáním žalobce, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. I přes toto rozhodnutí má žalobce možnost kdykoli znovu podat novou žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP či ZTP/P, nebude-li jeho žádosti vyhověno.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud vyhověl žalobě, i když z jiných důvodů, než namítal žalobce, a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ÚP ze dne 29.10.2014 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1

věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, i pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. *Příslušný správní orgán* v této věci po zhodnocení rozhodných skutečností *vydá nové rozhodnutí*, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy a i s dostatečně vyjádřeným shora citovaným názorem zdejšího soudu s tím, že nejprve budou zjištěny a zajištěny všechny nezbytné podklady (např. lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu uvedeny/obsaženy) pro vydání nového rozhodnutí a poté bude vydáno rozhodnutí, které bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona, tedy bude obsahovat i řádné odůvodnění, z něhož bude zjištěný důvod rozhodnutí (výroku) a rovněž bude řádně uvedeno i příslušné ustanovení zákona, tedy nejen příslušný paragraf, ale i případný odstavec či písmeno. Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, rozhodnuto proto bylo, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. března 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně